

[Ninn-Hansen.]

være anderledes end for statsbanernes virksomheder. Det er jo i dette ting, man medvirker til fastsættelse af såvel ferieforlængelser som arbejdstidsforkortelser. Vilkkårene er altså de samme. Statsbanerne forhøjer priserne. Venter man, at resultatet af det ærede medlem hr. Hans Rasmussens virksomhed også skal blive det samme i det private erhvervsliv, en forhøjelse af priserne?

Axel Kristensen: Jeg vil gerne så stærkt, jeg kan, påtale, at den højtærede minister for offentlige arbejder vover at sammenligne statsbanernes vilkår med landbrugets og her siger, at han er glad for, at statsbanerne ikke er kommet i den situation, som landbruget er kommet i. Han har en monopolvirksomhed, der giver underskud. Det danske landbrug har rationaliseret og har ikke haft mulighed for at hæve priserne ved lovforslag her. Det er en uanstændig form for en debat.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Jeg er meget ked af, at jeg er kommet til at genere det ærede medlem hr. Axel Kristensen så tidligt på dagen. Det var ikke min mening, at nogen skulle opirres i den grad. Det var måske nok en sammenligning, der holdte noget, men jeg syntes bare i denne situation, det var rigtigt at fremhæve, at sådan lå det.

Må jeg så sige til det ærede medlem hr. Ninn-Hansen, som jo er den, der har startet denne diskussion, at når det ærede medlem siger: det er ikke vor skyld, at sagen har ventet så længe, er det jo en sandhed med modifikation, for det ærede medlem må være klar over, at alle de mange spørgsmål, der blev stillet i udvalget, havde ikke alene til hensigt at få oplyst tingene, men de havde også en anden hensigt. Dette lovforslag kunne have været gennemført inden 1. december, hvis der havde været god vilje fra oppositionspartierne, men den gode vilje manglede, og den mangler stadig.

(Kort bemærkning).

Ninn-Hansen: Ja, nu er det altså den højtærede minister, der kommer ind på noget andet. Jeg forstår, at den højtærede

minister slet ikke interesserer sig for pris-spørgsmålet, men det har dog også en vis interesse.

Den højtærede minister siger, at det var måske os, der trak tiden ud ved at stille forskellige spørgsmål. Mig bekendt blev alle spørgsmål stillet i løbet af november måned og blev besvaret i løbet af december måned, og det næste udvalgsmøde fandt først sted i marts måned, den 13. marts, så heller ikke dér kan den højtærede minister finde en begrundelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 88 stemmer mod 83.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændringer i postloven.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 91) findes i tidenden sp. 4421, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 521).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

N. Chr. Christensen: Jeg kan kun beklage, at vi også angående postlovsforslaget skal have en såkaldt kampafstemning i folketinget. Jeg kan kun beklage det, fordi årsagen hertil er den, at ministeriet, nærmere udtrykt den højtærede trafikminister eller minister for offentlige arbejder, har stillet os over for et fuldkommen diktat. Det er jo ikke rigtigt, hvad jeg ser i Folketingstidende, at ministeren har været villig til forhandling om dette spørgsmål. Den højtærede minister, som under den forrige sags behandling refererede fra udvalget, vil vel give mig den samme margen, når jeg gør opmærksom på, at i udvalget vedrørende postlovsforslaget blev den højtærede minister stillet over for spørgsmålet, om der kunne ændres i dette lovforslag. Hertil svarede den højtærede minister, at det kunne der ikke; så